

Mishnah Me'ilah, chapter 1

משנה מעילה פרק א

(1) If sacrifices of the highest degree were slaughtered on the south side of the altar [instead of the north side of the altar, though they are now disqualified their sanctity has not dissipated and] the law of misappropriation still applies to them. [Not only] if they were slaughtered on the south side and the blood received on the north side, even if slaughtered

א קדשי קדשים ששחטן בדרום, מועלין בהן. שחטן בדרום וקבל דמן בצפון, בצפון וקבל דמן בדרום, שחטן ביום וזרק בלילה, בלילה וזרק ביום, או ששחטן חוץ לזמנן וחוץ למקומן, מועלין בהן. כלל אמר רבי יהושע, כל שהיה לה שעת התר לכהנים, אין מועלין בה. ושלא היה לה שעת התר לכהנים, מועלין בה. איזו היא שהיה לה שעת התר לכהנים, שעת התר לכהנים, שלנה, ושנטמאה,

on the north [its proper side] and their blood was received on the south [instead of the north] or if they were slaughtered by day and their blood sprinkled at night or slaughtered at night and sprinkled by day or if they were slaughtered with intention of eating the flesh beyond its proper time or outside its proper place [thereby disqualifying the offering in all the aforementioned cases] the law of misappropriation still applies to them. Rabbi Yehoshua stated a general rule: Whatever has at some time been permitted to the priest [even though it later became disqualified and prohibited from being eaten, still it] is not subject to the laws of misappropriation and whatever has at no time been permitted to the priests is subject to the laws of misappropriation. What is a case of that which has at some time been permitted to the priests? That which has remained overnight or become defiled or were taken out [of the Temple court after

רבנו עובדיה מברטנורא

א קדשי קדשים ששחטן בדרום. אע"פ שדינן להשחט בצפון לא תימא כמאן דחנקניהו דמו והוה כקדשים שמתו שיצאו ידי מעילה דבר תורה, קמשמע לן, דקדשים שמתו לא חזו כלל, אבל דרום נהי דאינו ראוי לקדשי קדשים אבל ראוי הוא לקדשים קלים הלכך מועלין בהן. ומי שנהנה מהם שוה פרוטה, מביא קרבן מעילה. ולא בלבד כי נשחטו בדרום וקבל דמן בצפון, הוא דמועלים בהן משום דעיקר עבודה בצפון היא וכדין, דמקבלה ואילך מצות כהונה, אלא אפילו שחטן בצפון וקבל דמן בדרום, אף על גב דעיקר עבודה היא בדרום שלא כדין, אפילו הכי מועלין בהן; וזרק דמן בלילה. אע"ג דלילה לאו זמן הקרבה, מועלין בהן; בלילה וזרק דמן ביום. האי כל שכן הוא דמועלין, דהא זרק ביום דעיקר עבודה הוא, אלא זו ואין צריך לומר זו קתני: או ששחטן. בצפון. וחשב עליהן לאכלן חוץ לזמנן שהוא פגול שיש בו כרת, או חוץ למקומן שהוא פסול שאין בו כרת, מועלים בהן; כלל אמר ר' יהושע כל שהיה לה שעת התר לכהנים. אע"ג ששוב נפסלה ואין רשאים לאכלן, אפילו הכי אין מועלין בהן; שלנה. לאחר זריקה. או שנטמאה או שיצאה חוץ לעזרה לאחר זריקה.

sprinkling]. What is that which has at no time been permitted to the priests? That which were slaughtered with the intent of [eating its flesh or offering its fats or sprinkling its blood] outside its proper time or its proper place, or the blood of an offering which was received or sprinkled by those unfit to do so.

(2) If the flesh of the most holy sacrifices was taken out [of the Temple courtyard and was returned] before the blood was sprinkled, Rabbi Eliezer says: It is still subject to the laws of misappropriation [sprinkling the blood at this stage does not remove misappropriation] but one is not liable to [eating of] *pigul* [if one had in mind at its slaughter or any of the other procedures to eat it, or sprinkle of its blood, after its proper time and] *notar* [if he ate its flesh after its proscribed time] or [ate of it in] defilement. Rabbi Akiva [maintains that where most of the flesh remained inside the Temple compound the sprinkling is effective in removing misappropriation even from the flesh that was taken out regardless of whether it was returned to the Temple, or not, and therefore] says: It is not subject to the laws of misappropriation and [the sprinkling is also effective so that] regarding it one is liable to *pigul*, *notar* and defilement. Said Rabbi Akiva: If one had set

רבנו עובדיה מברטנורא

אע"ג דאינה ראויה לכהנים, כיון דהיה לה שעה אחת היתר קודם שלנה, אין מועלין בה, דלאו קדשי ה' קרינן בה, דהא חזו לכהנים: **ושקבלו פסולים וזרקו את דמה**. קבלו פסולים את דמה אע"פ שזרקוהו כשרים, או שזרקוהו פסולים אע"פ שקבלוהו כשרים. ואם לאחר שקבלו פסולים את הדם וזרקוהו חזרו כשרים וקבלו שאר דם הנפש וזרקוהו, הרי זריקת הכשרים מועלת ומתרת הבשר לכהנים ואין בו משום מעילה. והני מילי שאר פסולים חוץ מן הטמא, אבל טמא שקבל את הדם וזרק, אע"פ שחזרו כשרים וקבלו שאר דם הנפש וזרקוהו אין לבשר שעת היתר, ומועלים בו, שהטמא הואיל וראוי לעבודת צבור, שקרבן צבור דוחה את הטמאה, כשזרק הדם נעשה שאר הדם שיריים ושוב אין זריקת הכשרים מועלת להחזיר הבשר, ואין לך בפסולים מי שעושה הדם שיריים אלא הטמא בלבד: **ב בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים**. ואחר כך נכנס ואחר כך זרק את הדם: **ר' אליעזר אומר מועלים בו**. אע"פ שזרק את הדם. דסבירא ליה לר' אליעזר דזריקה לא מהניא ליוצא לאפוקי מידי מעילה: **ואין חייבין עליו משום פגול נותר וטמא**. הואיל ויצא. דזריקה כשרה קא קבעה לפגול, ולא פסולה: **ר' עקיבא**. סבר אין מועלים בו, דקסבר דזריקה מהניא ליוצא לאפוקי ממעילה: **אבל חייבין בו**. אבל, לשון ברם, כמו באמת. וכי אמר ר' עקיבא דזריקה מהניא ליוצא, כגון שיצא מקצת הבשר ולא כולו, דמגו דמהניא לההוא מקצת שבפנים, מהניא נמי לההוא

ושיצאה. איוו היא שלא היה לה שעת היתר לכהנים, שנשחטה חוץ לזמנה, חוץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה: **ב בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים**, רבי אליעזר אומר, מועלין בו, ואין חייבין עליו משום פגול נותר וטמא. רבי עקיבא אומר, אין מועלין בו, אבל חייבין עליו משום פגול נותר וטמא. אמר רבי

aside his sin-offering and it got lost and then he set aside another in its stead and then found the original so that now both are designated for slaughter [and they were slaughtered at the same time] won't you agree that just as the sprinkling of the blood of [the] one animal [that he chooses] exempts its own meat from the law of misappropriation, so too, it will exempt the meat of the other animal as well? Now if the sprinkling of its blood can exempt the meat of other animals from the laws of misappropriation how much more so should it exempt its own meat.

(3) If the sacrificial fats of sacrifices that are a minor degree of holiness were taken out [of the Temple compound] before the blood was sprinkled Rabbi Eliezer says: [Since such fats are not subject to misappropriation unless its blood was properly sprinkled, therefore] they are not subject to the laws of misappropriation and one is not liable to *pigul*, *notar* and defilement.. Rabbi Akiva says: [The sprinkling of its blood is effective in that] they are subject to the laws of misappropriation and one is liable to *pigul*, *notar* and defilement.

(4) Acts of [sprinkling] the blood of the most holy sacrifices may have either a

רבנו עובדיה מברטנורא

מקצת שיצא לחוץ. והלכה כרבי עקיבא: אמר ר' עקיבא והרי המפריש חטאתו ואברה. השתא מייתי ראייה למאי דקאמר דזריקה מועלת ליוצא: והרי שתייהן עומדות. שחוטות ונתקבל דמן בשתי כוסות וזרק דמה של אחת מהן: לא כשם שדמה. של אותה: פוטר את בשרה. מן המעילה: כך הוא פוטר את בשר חברתה. שלא נזרק דמה, מן המעילה, הואיל והיה יכול לזרוק דמה של איזו שירצה: ואם פוטר דמה את בשר חברתה מן המעילה. אע"ג דפטולה היא, דמותר חטאת היא. אינו דין שיפטר בשרה של עצמה, אע"פ שנפטלה ביוצא. ולא אמר ר' עקיבא כשם שדמה פוטר את בשרה כך הוא פוטר את בשר חברתה, אלא כששחט את שתי החטאות כאחת, לפי שאם רצה מזה זורק, רצה מזה זורק. אבל בזה אחר זה לא אמר ר' עקיבא שיהיה דמה פוטר בשר חברתה: ג אימורי קדשים קלים. אין מועלים באימורי קדשים קלים אלא לאחר זריקת דמים כדאמרין בשלהי פרקין. ואם יצאו לפני זריקת דמים: ר' אליעזר אומר אין מועלין בהן. דכי היכי דאית ליה לר' אליעזר דאין זריקה מועלת ליוצא לאפוקי בשר קדשי קדשים ממעילה, הכי נמי אין מועלת ליוצא להביא אימורי קדשים קלים לידי מעילה. וכי היכי דאית ליה לר' עקיבא דזריקה מועלת ליוצא

עקיבא, והרי המפריש חטאתו ואברה והפריש אחרת תחתיה, ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתייהן עומדות, לא כשם שדמה פוטר את בשרה, כך הוא פוטר את בשר חברתה. ואם פטר דמה את בשר חברתה מן המעילה, דין הוא שיפטר את בשרה: ג אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים, רבי אליעזר אומר, אין מועלין בהן, ואין תיבין עליהן משום פגול נותר וטמא. רבי עקיבא אומר, מועלין בהן, ותיבין עליהן משום פגול נותר וטמא: ד מעשה דמים בקדשי קדשים, להקל ולהחמיר.

lenient or a stringent effect, but regarding sacrifices of a minor degree of holiness it only has a stringent effect. How so? With the most holy sacrifices before the sprinkling, the law of misappropriation applies to both the sacrificial fats [offered on the altar] and the flesh [which the priests eat]; after the sprinkling it applies only to the sacrificial fats but not to the flesh; regarding both [if one ate of its fats or flesh] he is liable, to *pigul*, [if during any of the four procedures he

ובקדשים קלים, כֵּלֶן לְהַחְמִיר. בִּיצֵד, קִדְשֵׁי קִדְשִׁים לִפְנֵי זְרִיקַת דָּמִים, מוּעֲלִין בְּאִמּוּרֵין וּבְבֶשֶׂר. לְאַחַר זְרִיקַת דָּמִים, מוּעֲלִים בְּאִמּוּרֵים וְאִין מוּעֲלִין בְּבֶשֶׂר. עַל זֶה וְעַל זֶה, חֵיבִין מִשּׁוּם פְּגוּל נּוֹתֵר וְטֵמֵא. וּבְקִדְשִׁים קִלִּים כֵּלֶן לְהַחְמִיר בִּיצֵד, קִדְשִׁים קִלִּים לִפְנֵי זְרִיקַת דָּמִים, אִין מוּעֲלִין לֹא בְּאִמּוּרֵין וְלֹא בְּבֶשֶׂר. לְאַחַר זְרִיקַת דָּמִים, מוּעֲלִין בְּאִמּוּרֵין וְאִין מוּעֲלִין בְּבֶשֶׂר. עַל זֶה וְעַל זֶה, חֵיבִין מִשּׁוּם פְּגוּל נּוֹתֵר וְטֵמֵא. נִמְצָא, מַעֲשֵׂה דָּמִים בְּקִדְשֵׁי קִדְשִׁים, לְהַקֵּל וּלְהַחְמִיר. וּבְקִדְשִׁים קִלִּים, כֵּלֶן לְהַחְמִיר:

had in mind to offer up or to eat from it after its proscribed time it can also become] *notar* and [if eaten during a period of] defilement [in all these cases if one eats of the offering he would be liable *karet*]. Thus we find that in regard to the most holy sacrifices the act of sprinkling has a lenient, as well, as a stringent effect. However, with sacrifices of a minor degree of holiness it only has a stringent effect. How so? With sacrifices of a minor degree of holiness before the sprinkling, the law of misappropriation does not apply to either the sacrificial fats or the flesh, but after the sprinkling it applies to the sacrificial fats but not to the flesh, regarding both one is liable to *pigul*, *notar* and defilement. Thus we find that in regard to sacrifices of a minor degree of holiness it only has a stringent effect.

רבנו עובדיה מברטנורא

לאפוקי בשר קדשי קדשים מידי מעילה, מועלת נמי ליוצא להביא אימורי קדשים קלים לידי מעילה: **ד מעשה דמים.** זו זריקת הדם: **ואין מועלין בבשר.** לאחר זריקת דמים אין מועלין בבשר. דכבר יש בו שעת היתר לכהנים. והיינו להקל, דמשום זריקת דמים אתיא ליה קולא דאין מועלין בו: **ועל זה ועל זה.** בין על האימורין בין על הבשר לאחר זריקה: **חייבין משום פגול.** אם פגל באחת מארבע עבודות, דזריקה קובעת בפגול וקבעה נמי לנותר וטמא. והיינו להחמיר: **ובקדשים קלים.** לאחר זריקה: **כולו להחמיר.** דמועלין באימורים, דכבר חזו לגבוה וקדשים נינהו ולא ממון בעלים: **ועל זה ועל זה.** בין על האימורים בין על הבשר חייבין עליו משום פגול נותר וטמא. והיינו כולו להחמיר: